

Albrecht Joachim Krakevitz von

**Programma Qvo Ad solennes Exeqvias Viri ... Dn. Johannis Nicolai Quistorpii,
Theol. D. & Prof. Publ. ... paratas cupiunt Vidua Moestissima & Liberi Tristissimi
Omnes ... invitat**

Rostochii: Weplingius, 1715

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770300340>

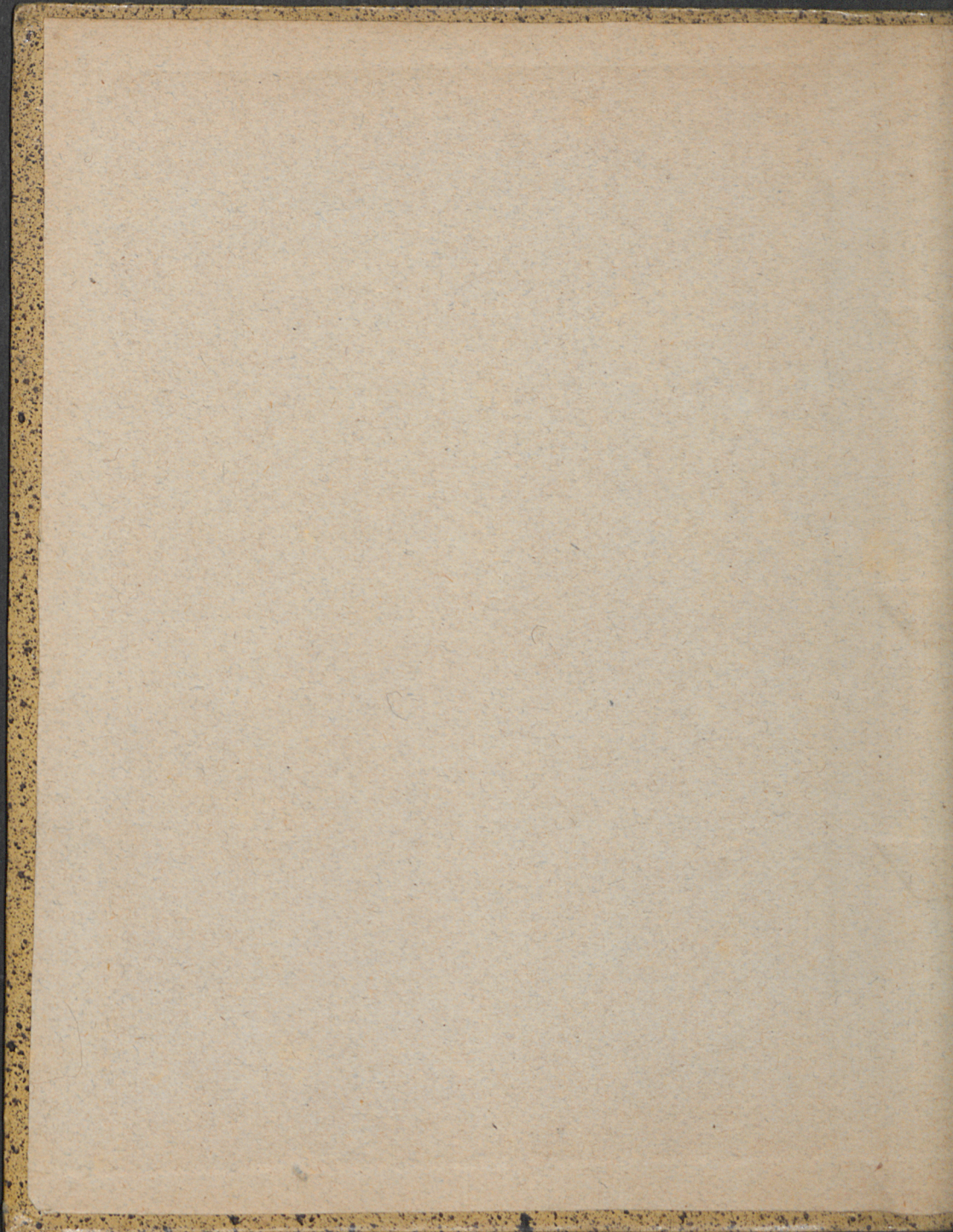
Druck Freier Zugang

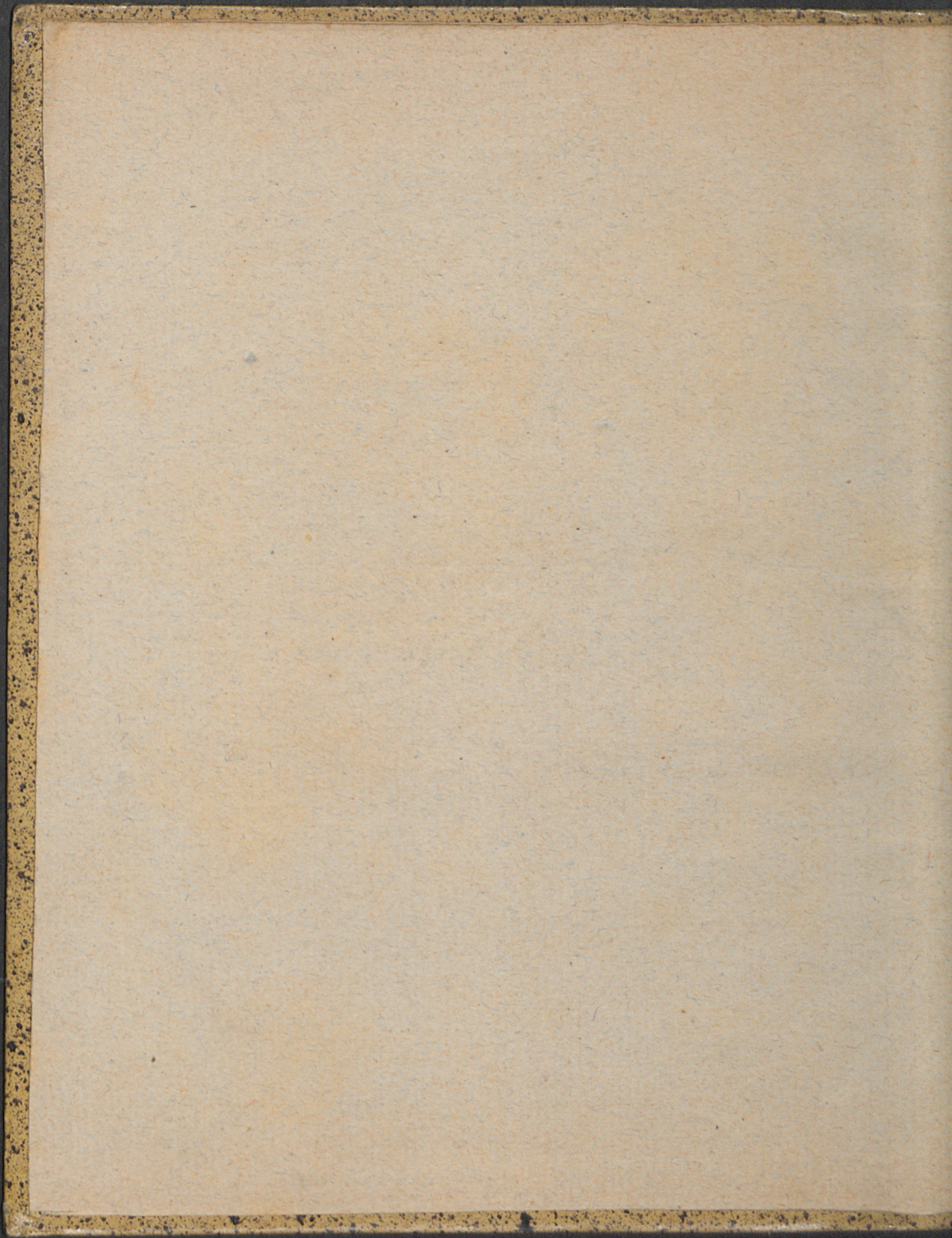

Krackevitz, A. J.,
in
J. N. Qvistorp.

Rostock. 1715. /a

60.

PROGRAMMA

113.

QVO

Ad solennes Exeqvias

VIRI *Maxime Reverendi, Amplissimi atq;
Excellentissimi*

**DN. JOHANNIS NICO-
LAI QVISTORPII,**

Theol. D. & Prof. Publ. Celebratissimi, ad Div. Nicol. Pastoris
Meritissimi & Rev. Minist. Superintendentis Vigilantissimi

Qvas

Dulcissimo atq; Desideratissimo Marito

nec non

Patri nunquam satis Devenerando

paratas cupiunt

VIDUA MOESTISSIMA & LIBERI TRISTISSIMI

*Omnes cujuscunq; Dignitatis & Ordinis Acade-
mici Cives qua fas est humanitate ac
diligentia invitat*

ALBERTUS JOACHIMUS

von Krackebitz /

S. S. Th. D. & P. P. Serenissimi Ducis Meckl. Regnantis Consi-
liarius Eccl. & per Distr. Mecklenb. Superint.

p. t. Univ. Rost. **RECTOR.**

ROSTOCHII, Literis JOH. WEPPLINGI, SERENISS. PRINC,
& UNIVERS. Typogr.

Uriora jam experi-
tur fata Academia nostra, dum
inter alias tam publicas quam
privatas calamitates, ex nutu
Supremi omnium rerum Mo-
deratoris, in ipsa ejusdem Ca-
pita sævit indomita mortis li-
bido. Vix tres effluxere men-

ses, cum funus effereretur Magnificum *Wilhelmi Da-
vidis Habermanni*, Medicinæ D. & P. P. O. Poliatri
Rostochiensis & Facult. Medicæ t. t. Decani, quem
in ipso *Reſtorali officio* constitutum, nobis omnibus
invitis atque dolentibus tertio Aprilis die illius eri-
puit atrocitas. Hodie vero conveniendum nobis
est, Cives O. O. Honoratissimi, ut justa persolva-
mus *Viro Maxime Reverendo, Amplissimo atque Ex-
cellentissimo, nunc heu! Desideratissimo DN. JOHAN-
NI NICOLAO QVISTORPIO*, *Theologo Gravissi-
simo, Pastori Dexterrimo, Superintendententi Vigilantissimo,*
& si in vivis mansisset, *futuro per instans semestre hy-
bernum Reſtori Magnifico.* Certe, si tua, mors cru-
delissima, pertimererem tela, totus exhorrescerem,
dum te Reſtoralis Muneris hostem animadverto irre-
conciliabilem, qui neque sceptrum neque imperium
curat sed æque regentes atque subditos sibi facit
subjectissimos, omnemque purpuram perinde ac vi-
lissimum tegumentum tetra abscondi terra jubet.
Verum jam multis abhinc annis tuam penitus con-
templatus sum imaginem eandemque adeo familia-
rem mihi reddidi, ut seposita omni formidine lætus
te expectem, certissimus, omnia tua tela virtute
Domitoris tui *Gloriosissimi* fracta esse & comminu-

ta. Neque saltu isto, quem fecisti, me securum unquam reddes aut Tui immemorem; novi enim, Te ordines servare nequaquam didicisse, adeoque tuos quotidie meditor insultus, quos appropriatione mortis Domini mei JESU Christi me fortiter superaturum esse, confido. Interim tamen conspecto funere QVISTORPIANO à lamentatione, à planctu, à luctu ita mihi temperare nequeo, ut vestras, Cives Optimi, aures non impleam quereis. Extinctum enim nobisque ereptum videmus Virum, de Academia nostra præclarissime Meritum, cujus summa semper erat voluptas, pro illius commodis atque honoribus vigilare non minus quam laborare! Virum, Ecclesiis Urbicis, præprimis cœtui sibi specialiter concredito, omni cum cura & solitudine prospicientem & res Ecclesiasticas solerter ac provide Dirigentem! Virum solidioris doctrinæ copia instructissimum, Orthodoxiæ tenacissimum, pietatis haud fucatae studiosissimum, cum autoritate disertissimum, in candoris & amoris studio jucundissimum, paci & concordia deditissimum! Talem Virum amplexibus oculisque nostris subductum si non deplorarem & flebiles cierem questus, injurius essem in ipsius merita extantissima, in labores ipsius diurnos nocturnosque publicæ salutis ergo susceptos, in curas ipsius nunquam remissas, in officia ipsius amplissima, quibus omni tempore, omnique industria & solitudine sui ipsius nullam fere rationem habens, abunde satisfecit, adeoque summa cum laude præfuit. O si dignus adesset meritorum QVISTORPIANORUM encomiastes, qui vivam & exactam hujus Viri Desideratissimi

imaginem propriis nobis sifteret lineamentis! Li-
bentissime alii concederem hanc spartam, quam ipsa
officii & amoris ratio mihi omnium ineptissimo nunc
injungit. Sed spes mihi omnis est in Viro, non mi-
nus ob stili nitorem & perspicuitatem, quam exqvifi-
tissimæ doctrinæ ubertatem, & in quocunqve scriben-
di genere peritiam, per universum Literarum orbem
Decantatissimo, *Dn. Joh. Fechtio*, Facult. Theol. ho-
die Decano Spectatissimo, qui pro eo, quo valet, in-
genii acumine, virtutes Quistorpianas perfectissi-
me Facultatis suæ nomine enarrabit. Defungar
interea quacunqve ratione tristi hoc officio, & lauda-
tissime transactam vitam beate defuncti, Collegæ
nostri semper Coniunctissimi, quodammodo adum-
brare allaborabo, ne ultimi honoris Eidem dene-
gem documentum. Si aliunde accersendus esset
qualiscunqve Quistorpio nostro splendor, prolixus
esset in deprædicanda Urbis nostræ, quæ natale
ipsius solum est, celebritate, quæque non per adja-
centes tantum maris Baltici ora circumfertur, sed fa-
ma ejus usqve ad extremos terræ angulos percrebuit,
per Viros Celebratissimos, quos in totum orbem Li-
teratum emisit, omni scientiarum genere probe ex-
cultos atqve munitos. Sed alienis non indiget orna-
mentis qui propriis abundat. Noster etenim, qui
sexto Januarii die A. R. S. MDCLI. natus, non con-
tentus fuit, se in ipsa Musarum sede luci huic ex-
positum esse, sed ipse, ut efficeretur lux in Domino,
à prima sua infantia disciplinæ & institutionis capaci,
annus est, excitatus potissimum pientissimorum Pa-
rentum voto, quo literis & sanctioribus destinatus
erat studiis. Venerabatur quippe Patrem Dominum
-igsmi s. A. JOH.

JOH. QVISTORPIUM II. S. S. Th. D. ejusdemque
 P.P. Senatorium, ad D. Jacobi Pastorem, Facult. Theol.
 uti & Collegii Profess. Senatoriorum quondam Senio-
 rem & Rev. Ministerii Urbici Directorem, quem in
 ipso splendido Rectoratus officio ad cœlestia evocatum
 esse, Matricula Academiæ nostræ ad annum 1669 testa-
 tur. Quo Viro nemo facile Religiosior in hac unquam
 exorietur Academia, unde etiam jam dudum *Fectio*
 nostro *vera pietatis ingenius* dictus fuit *Zelotes*. Ma-
 trem vero omni filiali reverentia & obsequio coluit
Sophiam Scharffenbergiam, Fœminam probitate & pie-
 tate inter omnes inclytam. Nec minori gavisus est
 incitamento ad præclara quævis obeunda Noster
QVISTORPIUS, quoties vel Avorum vel Pro-Avorum
 suorum, ex utraque tam Materna quam Paterna linea,
 sibi enarrari audivit facta frequentiori commemora-
 tione dignissima. Quem enim non ad summum
 Theologicæ Dignitatis culmen obtinendum exstimu-
 laret *Johannis Quistorpi I. S. Theol. D.* ejusdemque
 Prof. Publ. ad D. Mariæ Pastoris, Superintendentis
 Rostochiensis atque Facultatis Theol. dum viveret
 Senioris, nomen nunquam apud nos intermoritu-
 rum. Quod B. Joh. Cothmannus, Theologus Sincere-
 rus & Cordatus, posteritati desiderabile omnino fecit,
 quando de ipso in Libro Facult. Theol. scripsit: *Vir eras*
acuti judicii, expedita lingua, multa item lectionis, impro-
bi laboris ac indefessa sedulitatis, nec non Theologus à rixis,
quibus contentiosum hoc seculum magis atque magis cor-
rumpitur, prorsus alienus, ad informandum juvandum-
que promptus & in pauperes cum primis beneficus, plurimis
desideratissimus. Atque hunc Virum tanquam Pro-
 avum suum, in scriptis suis semper vivum, quotidie

intueri & imitari, singularis fuit felicitatis genus,
quod Nostro obtigit. Cujus dum memini, non reti-
cendum, quod Aviam Paternam nominare potuerit
Matronam omni virtutum decore conspicuam, *Bar-
baram Dohmanniam*, Nobilissimi & Consultissimi *Ste-
phani Dohmanni*, Jcti & Advocati Osnabruggenfis,
cujus frater Jctus, Politicus & Orator Consummatif-
simus & Exercitatissimus, Reip. hujus & civitatum
Anseaticarum Syndicus erat Generalis maxime cele-
bris, filiam Lectissimam. Proavum quoque habuit
honestissimi nominis Civem JOACHIMUM QVI-
TORPIUM, cui matrimonio juncta fuit Proavia CA-
THARINA DUMRATHS, Præclari generis & rarif-
simarum virtutum scemina. Ad Maternum respi-
cienti, stemma Avus, contigerat DN. NICOLA-
US SCHARFFENBERGIUS J. U. D. ejusque olim
hic P. P. dein verò Consul Rostochiensis primarius &
Regiæ Maj. Dan. & Norw. Consiliarius; Avia vero
venerabili morum & pietatis encomio fulgidissima,
ANNA GAULEN, ex nobili Gauliorum Familia ori-
riunda. Tantorum igitur Parentum Tantorumque
Theologorum surculus cum esset B. noster QVISTOR-
PIUS, quis dubitaret, eundem omni nisu & labore
eo contendisse. ut, si non superaret, ad minimum ta-
men æqvaret Majorum suorum nomen & gloriam.
Accedente boni ominis nomine, quo in sacri baptis-
matis fonte insignitus, dum JOHANNES NICO-
LAUS dictus, futura jam tum præfagiens, quod gra-
tia Divina plenus, non gratiam tantum spiraturus
sit uberrimam, sed & victoriam ab hoc seculo omni-
busque adversitatibus suis reportaturus certissimam.
Quamprimum itaque tenera ipsius ætas permisit, in
opti-

optimæ prolis formationem à Parentibus assumpti fuerunt Præstantissimi morum Magistri. Et quidem omnium primus fuit JOHANNES VOLCKNERUS, quem excepit THEODORUS ROLINGIUS, isto dehinc ad Pastoratum Neo-Brandenburgensem, hoc vero ad Pastoratum Osnabruggensem, Deo sic disponente, vocato. Quemadmodum autem arborum transpositio easdem meliores & frugiferas reddere solet, ita quoque meliores & jucundiores sibi promiserunt fructus Venerandi Parentes, si Natum huncce suum Gustroviensium horto amœnissimo concrederent. Quod consilium adeo feliciter cessit, ut præcipue opera *M. Gotofredi Ammonis* t. t. Rectoris, mira solertia ac melioris, qua præstabat, indolis docilitate, altiora quævis literarum & artium principia arriperet, successu sane exoptatissimo, ut non æqualium modo profectum adæquaret sed & eundem magis magisque superaret, attingens plenioram in studiis & dignam Academia maturitatem. Quibus observatis, Parentes Eundem anno ætatis decimo septimo ad vicinam *Academiam Grypticam* miserunt, in qua Theologos undiquaque Celeberrimos, *D. Battum*, *D. Michaelis*, *D. Tabbertum*, Philosophos itidem Clarissimos, *L. Vogtium*, *Ebr. Lingv. M. Dedekindum*, Logices. *M. Rosenovium*, *Mathes.* & *M. Pfulium*, *Eloq. & Poëseos*, Professores publice privatimque docentes singulari ardore audivit. Neque sola auscultatione contentus fuit, sed experiri quoque voluit, & quidem primo in privatis exercitiis Disputatoriis, an quicquam profecerit in Collegiis Lectoriis, & an distincte atque intrepide de gravioris momenti quæstionibus cum Commilitonibus suis differere, valeret.

Qvi-

Quibus certior de facultatibus suis redditus, postea
Disputationem Logicam à se ipso conscriptam sub
præsidio memorati jam Dn. Professoris *Pfulni*, postea
Theol. D. inque Aula GUSTROYIENSIS Concionatoris Au-
lici & quoad ultimam vitæ periodum, apud Neo-
Brandenburgenses Pastoris Primarii atque Districtus
Stargard. Superintendentis Meritissimi, omnium
cum applausu ventilavit. Ex dicta Academia, in
qua annum & quod excedit commoratus erat, re-
vocatus est anno 1669. in Rostochiensem patriam, ea
intentione, ut paterno ductu rectius proficere posset.
Verum, quam fallax sit Mortalium spes, suo exem-
plo comprobavit Religiosissimus nostri QVISTORPII
Parens, dum filio vix in Patriam reduce, ipsemet ad
cœlestem translatus est Academiam, hac nostra inge-
miscente multisque imo innumeris lacrymis suum
Doctorem conqverente. Neutiquam tamen à suo
discendi ardore, post Optimi Parentis obitum, quic-
quam remisit Filius Mœstissimus, adjutus enim &
excitatus fuit à Theologis superstibus iisdemque
Parentis locum abunde supplevit. Hos inter emi-
nebat *B. Dn. D. Augustus Varenius*, quem, sive eum cum
Lipsiensibus, *subactissimi judicii, celebratissimi nominis
& maximorum meritorum Theologum*, sive cum *B.
Pfeiffero, Virum vere Augustum*, sive cum *Fechtio*
meo *Incomparabilem Exegetam* dixero, nequaquam su-
pra merita celebros. Hunc publicè decentem non
modo frequenter audivit, sed sub ipsius quoque du-
ctu atque præsidio Disputationem *de Controversiis cir-
ca articulum de predestinatione post Formulam Concordie*
artis, quæ *Breviario ipsius Theologico* inserta est, pu-
blice defendit, non sine quorumvis adstantium admi-
ratione

ratione & congratulatione. Similiter expertus est
favorem *B. Dn. D. Henrici Mulleri*, Theologi non mi-
nori Orthodoxiæ quam pietatis sincerioris laude in-
clyti, cujus orthodoxiam contestati fuerunt *Cellarius*,
Battus, *Schuckmannus*, *Varenius*, *Hannekenius*, *Gosman-
nus*, aliique ab omni heterodoxias vel Pietismi su-
spicione alienissimi. Hoc Theologo Præside QVI-
STORPIUS noster in Collegio Anti-Calviniano, Le-
ctorio - Disputatorio, tum doctissimis discursibus,
tum frequentioribus exercitiis præparatus, eximios
in Theologia progressus fecit. Nec minus bene
ipsi voluit *B. D. Michael Cobabus*, qui non tantum in
privatis aliquot super Catechesin Dieterici, sed in du-
abus quoque publicis super Augustanæ Confessio-
nem habitis disputationibus, præsidium ipsi præstitit
benevolentissimum. Atque sic opera Theologo-
rum doctior subinde redditus non minus crevit in
studio Philosophico, siquidem & hujus Professores
semper habuit faventissimos. Confirmatis ita stu-
diis ad scopum præfixum sibi necessariis, ex Consilio
Patronorum illorumque, qui bene ipsi cupiebant,
Anno MDCLXX. circa festum Joh. Baptistæ, pere-
grinationem quandam suscepit, ut alias adire Aca-
demias & celebriores simul urbés in majus sui orna-
mentum lustrare posset. Cum vero animus ipsi
esset superioris Germaniæ *Academiam Argentoratensem*
adire, hujusque Celeberrimos t t Theologos audire,
in via *Marpurgum*, *Gieffam*, *Francofurtum* ad Mœnum
& *Tubingam* salutavit, & Doctissimorum Virorum
favorem atque amorem sibi conciliavit, annotatis
quibuscunque vel visis vel auditis ad futurum ali-
quem usum inservientibus. Dimidio anno in præ-
dicta

B

dicta

dicta Academia utiliter transacto, ad Batavos pro-
gressurus, in reditu *Heidelbergam* inuisit atqve *Mogun-*
diam; inde vero per *Coloniã* descendens in *Hollandi-*
am, non modo *Utrajectum* & *Lugdunum*, celebres Aca-
demias, sed & *Amstelodamum* aliasqve *Hollandorum*
urbes visu dignas, magno cum sui emolumento spe-
ctavit. Cum dimidiam anni partem in his locis
transegerat & non solum ex quotidiana cum Eruditis
conversacione, sed & rariorum librorum evolutione,
status itidem Ecclesiastici aliarumqve rerum curiosarum
sedula contemplatione, doctior factus, sequenti
anno MDCLXXI. in Patriam rediit, non ut ibidem
subsisteret, sed ut in aliam Germaniæ partem mox
excurreret & adjacentia regna quoqve perquireret.
Anno itaqve MDCLXXII. per mare *Gedanum* ivit,
visurus ibidem Materteræ suæ filium DN. MICHAEL-
LEM FALCKIUM ad D. Catharinæ Pastorem,
a quo omni cum benevolentia exceptus, hoc vidit
desiderii sui complementum, ut non tantum Viri
modo dicti, sed & filiorum ipsius, NATHANAELIS
& JOHANNIS quotidiano consortio frui potuerit ex-
optatissimo. Ex quibus, cum JOHANNES per DEI
gratiam sit in vivis & apud *Gedanenses* Pastoralis mu-
nere fungatur fidelissime dexterrimeqve, QVISTOR-
PIANA Familia Ejusdem favorem & patrocinium
sibi obnixis expetit precibus, certa, ipsum quoqve
erga Posteros JOH. NICOLAI QVISTORPII eun-
dem continuaturum esse affectum, quo pie defun-
ctum semper complexus est, tenerrimum. Interea
nostrum est, *Cives Optimi*, ut cursum nostrum cum
Viatore nostro QVISTORPIO prosequamur, Hic
tribus *Gedani* exactis mensibus, *Regimentanam* petijt
Aca.

Academiam, in qua studiis per integrum plane annum cum dimidio vacavit, sicque præstantissimos sibi acquisivit Theologicæ scientiæ thesauros, ita tamen ut pretiosum à vili probe discerneret, hoc spreto, illo vero retento. Domum hinc rediturus, per mare in *Daniam* trajecit, & *Haffniensem Academiam* salutando, Theologorum aliorumque Virorum eruditionis laude fulgentium quæsit & facile obtinuit favorem. Is enim ornatus erat ingenii dotibus & moribus præditus, ut quoscunque in sui amorem atque exiustimationem non tam traheret quam raperet, adeoque non mirum, quod ex familiari & frequentiori conversatione cum Viris ubivis locorum Doctissimis fructum, perceperit longe uberrimum. Peregrinatione sic feliciter absoluta, ad suos in hanc Academiam reversus Anno MDCLXXIV. non in obscuro latere potuit, sed ut omnes intelligerent, Ipsum haud frustra tot regiones peragrasse, sed summo cum sui emolumento Academias & Urbes perlustrasse, sibi que tantos comparasse eruditionis thesauros, quibus & sibi & aliis prodesse posset, non quidem ostentandi ingenii aut captandæ gloriæ ergo, sed ut studiorum suorum rationes redderet Patronis, & docendo de die in diem, plura disceret, aut majora & validiora studiorum suorum fulcimenta caperet, modeste æque à Theologis atque Philosophis, quibus docendi munera in hac Academia t. t. concredita erant, petiit, ut sibi daretur venia privatim alios docendi & cum Commilitonibus disputandi: Qua impetrata, in utroque studiorum genere sedulum ac indefessum se exhibuit, magna que industria se & alios docuit. Hisce exercitiis usque ad annum MDCLXXVI. strenue continuatis,

nuatis, quibus & accedebant frequentiora homiletica, egregia ipsius dona atque studia non in Academico-
rum tantum, sed & reliquorum hujus Urbis civium, inprimis vero Amplissimi Senatus Urbici notitiam pervenerunt, unde factum, ut, anno proxime indicato, Ecclesiæ Nicolaitanæ cum aliis Candidatis ad Diaconatum præsentatus, unanimi consensu electus, & non multo post ad sacrum illud officium solenniter inauguratus fuerit. Quamvis autem hac ratione ordinarias suas sibi que à DEO demandatas habuerit occupationes, quibus ut rite recteque satisfaceret semper, nil quicquam omisit, animum tamen simul ad Academica studia adplicuit constanter, & studiosæ juventuti, via à Patre Avoque sibi monstrata, prodesse voluit: Hinc anno MDCLXXXI. mense Junio, ut gradum more Majorum in Theologia consequeretur, nomen suum per literas Rev. Fac. Theol. in *Acad. Gryphica*, quæ prima studiorum suorum Academicorum Formatrix fuerat, profiteri nullus dubitavit. Cujus assensu promptissimo impetrato, sequenti anno MDCLXXXII. m. Aprilis Gryphiswaldiam profectus, Facultatem Theologicam eo proniorem invenit, quo digniorem se gradu Theologico, tum in examine riguroso, tum in lectionibus cursoriis super *Jobi* Cap. XIX. 25 variis alioquin interpretum expositionibus, ob textus potissimum originalis difficultatem, obnoxium, diebus 4. & 5. Maji habitis, præstiterat atque exhibuerat. Habita itaque d. 12. ejusdem mensis Inaugurali Disputatione *de sanctissima & omni tempore sufficientissima Christi satisfactione*, Præside DN. D. *Augustino Balhafare*, S. Theol. Prof. Primario, sine omni Fac. Theol. hæsitatione vel contradictione jura, pri-

privilegia & honores *Licentiat* Theologiae, Promotore praedicto Dn. Balthasare, obtinuit. Hoc Theologici honoris gradu ornatus, mox publice disputando demonstravit, eundem nequaquam sibi indigno collatum esse, hinc sequentes luci expositae sunt Disputationes. Prima Anno MDCLXXXII. de *Bellarmini in Ecclesiam Notis non notis*. Secunda Ao. MDCLXXXIII. de *principio Theologiae cognoscendi unico*. Tertia anno MDCLXXXIV. de *privata Confessione*. Quarta anno MDCLXXXV. de *Poenitentia*. Quinta eodem anno de quaestione: *An peccatum Originale formaliter sit mere privativum, an positivum simul?* Sexta de *Arcanis status in Religione Muhammedana*, & Septima de *Jubilais*, utraqve eodem adhuc anno publicata. Si, dicente Apostolo, *qui bene ministraverint, gradum sibi bonum acquirunt*, nemo facile mirabitur; QVISTORPIUM nostrum, officium in Ecclesia & gradum Academicum omni ex parte ornamentem, mox ad amplius officium & ad gradum eminentiorem evectum esse. Prius contigit anno MDCLXXXIV. dum ad *Pastoratum* Ecclesiae Nicolaitanae in locum *B. M. Remberti Sandhagenii*, praevia Prudentissimi Senatus Rostoch. praesentatione & ordinaria Ecclesiae electione, promotus est. Posterius, dum anno MDCLXXXVI. Ipsi supremus in Theologia gradus, quem Doctoratum vocamus, Decano, Promotore atqve Pro-Cancellario *B. D. Justo Christophoro Schomero*, rite justeqve collatus. Qua occasione & hic commemorandum esse autumo, quod nominatus modo Theologus Dn. D. Schomerus, cum solus hoc anno MDCLXXXVI. d. 8. Sept. in Facultate Theologica existeret, & pro supremis in Theol. consequen-

seqvendis honoribus, Facult. Theol. se examinandum
sisteret *Dn. Jacobus Dornkrell ab Eberhertz*, noster
QVISTORPIUS Consummatissimo illi Theolo-
go præ aliis dignus visus fuerit, quem unacum
Dn. Jacobo Lembke, D. & Facultatis Juridica subseniore,
testem suscepti riteque peracti Examinis adhiberet,
prouti B. Theologus propria sua manu in Facult. no-
stræ membranis expressit. Ut vero innotescat
posteris, QVISTORPIUM nostrum *Doctoris* titulo
insignitum, ulterius docendo & disputando, nostræ
profuisse Academiae, illæ quoque commemorandæ
erunt Disputationes, quæ ex illo tempore, ipsius sub
præsidio hæc ventilatæ sunt. Nimirum Disp. quæ ex-
hibebat *Ideam Studiosi Theol.* Anno MDCLXXXVI.
mense Nov. Disp. *de bonis operibus* Anno MDCLXXXIX.
Disp. *de Certitudine salutis nostræ*, Añ. MDCLXXXIX.
Disp. *de Cæna Dominica eminentia*, eodem anno. Disp.
de migratione Clericorum Añ. MDCXC. Disp. *de Sororibus dilectis & subintroductis*, Añ. MDCXCII. Di-
gnum sic satis superque se exhibuerat noster QVI-
STORPIUS, ut ad Professionem quoque Theologi-
cam adscenderet, quod probe cognoscens Amplissi-
mus hujus Urbis Senatus, Academiae Compatronus,
Eundem substituit in locum *Dn. D. Michaelis Cobabi*,
Facultatis Theol. Collegiique Professorum Senato-
riorum totiusque Academiae Senioris, qui in isto
officio Antecessorem habuerat JOH. QVISTOR-
PIUM II. ut hac ratione mediante Cobabo, B. Paren-
ti suo QVISTORPIUS noster in Professione succes-
sor datus fuerit. Ad hoc officium Theol. die xx.
April. Añ MDCXCIII. post obitum *B. Schomeri* intro-
ductus, publice privatimque, & docendo & disputan-
do,

do, nil quicquam eorum omisit, quod ipsum commendare poterat, & ad salutem Academiae, praerimis studiosae juventutis pertinere videbatur. Claret hoc ex syllabo Disputationum, quas ut Theol. Professor, Academici exercitii ergo, publice proposuit. Inter has primum tenent locum *quinque Disputationes*, quae *aphorismos* exhibent, universam Theologiam 4 plag complectentes, Resp. ac Autore *Petro Beckero*, hodie Phil. Mag. & Mathem Infer. P. P. Excellentissimo, ad D. Jacobi Archi-Diacono meritissimo, Fautore atque Collega nostro aestumatissimo, publicatae. Añ. MDCXCIV. Seqvuntur *Theses super universam Theologiam* sex pl. comprehensas, quas diebus Mercurii, a meridie, in Auditorio Majori, Añ MDCXCV. & MDCXCVI. triginta sex Disputationibus & octodecim Respondentibus ventilandas exhibuit, quas sequentibus temporibus auctiores edidit, & in auditorio domestico, privato Academicorum exercitio scepiissime destinavit. *Quaestiones B. D. Derschei in primam & secundam Johannis Epistolas*, Ipse Praeses Añ MDCXCVII. 8 disputationibus, 4 Resp. publici juris fecit, A. MDCXCVIII. Collegium adornavit *Disputatorio Publico*, in quo *Theses* quam plurimae, ex *Universa Theologia selecta*, uno potissimum quaternione constantes & a Respondentibus conscriptae, publicae subjiciantur disquisitioni. Hujus Collegii membrum me quoque fuisse, & ex eodem studiis meis haud exiguum accessisse incrementum, grata erga b. defunctum, Praeceptorem olim meum optime de me meritum, mente agnosco & nunc publice deprædico. Siquidem & hic commemorandum habeo, quod ad *Disputationem de Christo unica spe nostra* a me conscriptam, An.

An. MDCXCVII. suo mihi adstiterit Præsidio, affe-
 ctu vere Paterno me semper complexus. Porro sub
 Viri Desideratissimi præsidio illustratæ ac defensæ
 sunt sequentes Dissertationes Aõ 1700. de Fide Infan-
 tum contra Calvin. Resp. Ge. Frid. Niebenkio. Aõ 1703. de
 Verbis Hymni Passionalis: Gott selbst liegt todt. Resp.
 M. Just. Wessel. Rumpao. Aõ. 1704. de Vindicta vitanda
 ex Rom. XII. 19. Resp. Georg. Monradio Holsaro. It.
 Lutheranismus defensus, contra Joh. Sattelsdorffium Disp.
 II. Resp. Immanuele Kubnio Pomer. Anno 1705. An
 absolutio Ministri Eccl. nuda tantum sit declaratio, an vero
 actualis remissio peccatorum? Resp. Henrico Langio, Ro-
 stoch. Anno 1706. De Sacerdotio fidelium Ni. Ti. spiritali,
 vulgo vom geistl. Priesterthum / Resp. Barth. Depkin-
 nio Rigenfi. Anno 1707. Quæstiones ex loco de Baptismo:
 Resp. Jo. Lohmanno Rost. Anno 1709. Dissertatio in no-
 vam Celeb. cujusdam Theologi de peccato in Spiritum Sanctum
 hypothese inqvirens Resp. M. Michaelæ Lilienthalio,
 Prusso. Aõ 1711. de Agapis, Resp. Henrico Christophoro
 Poltzio. It. Thesum rejectarum Pontificiarum Quaternarius
 Resp. Nathanaete Gothofr. Falkio, Gedan. Aõ 1712. De
 Seductoribus sub extrema seculi mundum seducenibus Resp.
 Joh. Andr. Habel. Aõ 1714. de Nonnullis Scriptura affecti-
 onibus Resp. Daniele Mannio. Omnibus hisce laboribus,
 quibus studiosam juventutem ad futura Ecclesiastica
 præparavit officia, (qvalia etiam hæctenus recensiti
 Domini Respondentes, gradibus quoqve Academicis
 maximam partem hodie ornati, paucissimis nondum
 à DEO vocatis, cum laude & insigni Ecclesiæ emolu-
 mento, obtinuerunt,) & illi annumerandi erunt,
 quos B. impendit Annotationibus Biblicis Avi sui, ut
 easdem ex hujus Mfctis emendatiores atqve locuple-
 tiores

tiores ederet; quemadmodum sæpius nobis spem te-
cit de nova earundem publicatione. Utinam, quod
temporum injuria impeditus præstare haud potuit,
ab hæredibus Viri Celeberrimi nobis certo promit-
tere possemus! Faxit Gloriosissimum Numen, ut hi
omni divina benedictione perfusi nostra adimpleant
vota. Auxit vero B. & meritorum & nominis glo-
riam, quod inde à sua in Facultatem Theologicam re-
ceptione *Decanatum* quater & decies summa cum fi-
de ac dexteritate gesserit; cujus asserti documenta,
quam plurima, ex Consiliis atque Responsis, in li-
bris Facultatis Theol. cum cura asservatis; afferri
possent, nisi existimaremus, sufficere illa, quæ pu-
blicam adspexerunt lucem & ad omnium notitiam
pervenerunt. Siquidem ipso Decano ac Præside
A^o MDCXCVIII. d. 17. Dec. pro supremis in Theol.
consequendis honoribus disputationem Inauguralem
de Propagatione fidei per ferrum & flammam, proposuit
Bogislaus Liebeherrus Colberga Pomeranus, Pastor ad
D. Georg. & Nicol. in Patria vocatus. Et mox se-
quenti anno d. 23. Febr. ut ego *Albertus Joachimus de*
Krakevitz primi in Theologia gradus jurâ obtinerem,
sub Decani hujus Spectatissimi præsidio, publico ex-
amini exhibui thema: *De Non speranda extra Ecclesi-*
am Lutheranam salute. Hoc ipso sub Decanatu d. 23. Mar-
tii, Viri Celeberrimi favorem quoque expertus est *Dn. M.*
Constantinus Fidlerus, Malchinensis, designatus Pastor
ad D. Nicol. Wismariæ, qui inauguraliter quidem
non disputavit, potestatem tamen accepit publice sub
moderamine disputandi, postquam examen pro pri-
mo in Theol. gradu obtinendo cum laude sustinuis-
set. A^o MDCCX. d. 8. April. sub ipsius Decanatu
C & Præ

& Præsidio, pro summo impetrando gradu Theol. per totum diem disputavit D. M. *Hermannus Christophorus Engelcken*, ad D. Johannis Pastor optime meritus, de *Zmowa*? *An avdewowa* *Heg* in Scriptura S. sint vestigia Gentilismi? Contra Clericum. Cui actui disputatorio usque ad horam quintam Vespertinam protracto, subsecuta est mox solennis renunciatio, conscitis sociis Dn. Lic. *Georgio Friderico Niehenckio*, & Dn. Lic. *Georgio Christophoro Schottero*, quibus simul unacum Dn. *Engelkenio* Doctorale axioma collatum est, QUISTORPIO nostro *Rectore*, *Procancellario* & *Decano* existente. Hunc actum, unico tantum die intercedente, confestim alius excepit solennis, in quo Dn. M. *Albertus Franciscus Epinus*, hodie Philof. Prof. Duc. Publ. in signe Acad. nostræ Decus, postquam pro gradu Theol. supremo, per integrum diem, de titulo *Christi*, quo Col. I. 15. dicitur *primogenitus omnis creatura*, disputasset, ab Eodem nostro QUISTORPIO honoribus Doctoralibus ornatus fuit. Anno MDCCXII, cum denuo Decanatus officio fungeretur, die 24. Febr. Dn. *Magnus Swenson*, in Germania dictus *Cedermarck* Norcopia-Svecus, Phil. Cand. examen non modo sustinuit pro primo gradu, sed die quoque 12. Aprilis ejusdem anni, de *conjugio Christi mystico cum fidelibus*, solenniter disputavit. Anno MDCCXIII. mense julio B. *Nostri* sub Decanatu examen pro Doctoratu subiit Dn. *Martinus Hegard* Malmoa Schanus, olim Pastor Eccl. Sveco-Luth. Londini in Anglia, postea autem vocatus Prof. Hist. Eccl. & Lingv. sanctæ Acad. Lundin. in Schania. Tandem anno proxime elapso MDCCXIV. cum eodem munere conspicuus esset, nomen suum Facult. Theol. professus est Dn. Mag.

Joh.

Joh. Jacob. Quande Regiom. Prussus, in Academia
sua patria vocatus Theol. Prof. Extraord. de quo B.
propria sua manu in membranis Fac. Th. hæc con-
signavit : *Vir Eruditissimus jam Famigeratissimus*
& maxime pius ad examen d. 16. Nov. admittus, ad
omnia tam prompte, tam dextre, per integrum diem re-
spondit, ut nil desideraremus : Unde & potestas ipsi fa-
cta est, pro Doctoratu rite obtinendo disputationem quo-
que inauguralem habendi. Et certe, nisi mors B. nostri
QVISTORPII intervenisset, non modo disputatio in-
auguralis de Christi, ostio pulsato, ad cœnam ingressu,
ex Apoc. III. 20. propediem sub ipsius Præsidio publi-
canda fuisset, (siquidem unacum Programmata à B.
confecto typis jam exscripta est,) sed promeriti quo-
que honores huic Candidato Dignissimo, Eodem
Promotore ac Decano conferendi fuissent. Illustris
quoque Procancellariatus dignitate aliquoties con-
spicius fuit, & quidem anno 1696. in promotione
Dn. Joh. Georgii Hoffmanni ad Doctoratum, & Joh.
Gottl. Molleri Græcæ Lingvæ t. t. apud nos Professo-
ris, ad Baccalaureatum ; In quo actu extraordina-
rie quoque, ob adversam Dn. D. Fechtii valerudinem,
Decani & Promotoris Officium executus est. Quam
operam Venerando nostro Seniori etiam Anno
MDCXCVII. d. 22. Junii, cum Dn. Mollerus modo
nominatus Doctoris gradu in templo Mariano orna-
retur, præstitit, ipso simul in Procancellariatu Fechtii
vices supplente. In promotione Dn. D. Bogislai Lieb-
herrii, qui in uno eodemque actu, in Basilica Majori
Mariana, Promotore B. D. Andr. Dan. Habichorstio,
mecum Doctorales accepit honores, anno MDCXCIX,
d. 10. Octobr. QVISTORPIUS noster, Procancellari
digni-

dignitate fulgens, actum hunc illustriorem effecit. Idem præstitit anno MDCCVII. d. 10. Martii, cum Decano ad actum & Promotore D. Joh. Petr. Grunenbergio, Doctoris jura ac privilegia consequeretur Dn. Joh. Joach. Weidnerus Phil. Mag. & Ecclesiastes Marianus Facundissimus æque ac Meritissimus, Fautor atque Amicus noster cum cura colendus. Repeti etiam hic meretur, quod supra jam de promotione trium Excellentissimorum Virorum D. Niehenckii, D. Schotteri & D. Engelkenii incidenter annotatum fuit. His recensitis modis egregie meruit de Facultate cum primis Theologica, restat ut breviter etiam indicemus: Virum Celeberrimum, sex vicibus, summam cum nominis sui laude, & totius Academiae emolumento, *Rektoratum* gessisse. Nimirum Anno MDCCXCII. An. MDCCXCVII. An. MDCC. quo tempore saluberrima, sub ipsius Regimine, in usum Bibliothecae Academicæ, condita sunt statuta, Autore quidem in primis Maxime Ven. D. Fechtio, Procuratore vero Nostro QUISTORPIO, qui statuta illa propria sua manu Matriculae inseruit, omnibusque suis in officio successoribus sanctissime *observanda* commendavit. Porro eodem munere Magnus apparuit anno MDCCIII. & MDCCIX. Hoc posteriori durante *Rektoratu*, Amplissimus Senatus, multis abs QUISTORPIO nostro sollicitatus, cancellos pro commoditate Disputantium & Actuum publicorum in Auditorio maximo parare fecit. Unde in hunc usque diem, quicquid inde decoris & boni ordinis resultavit, id omne beate defuncto nostro debet Academia. Ultima vero vice supremo huic Officio laudatissime præfuit Anno MDCCXIII. hoc curæ suæ publicæ nobis relinquens

relinquens memoriale perpetuum, quod Ipso Rectore
Matricula L. plagulis membraneis aucta & renovata.
Recensitis hactenus B. meritis, quibus integram Aca-
demiam & in ea cum primis Facultatem Theologi-
cam commendabilem fecit, adjicienda quoque illa e-
runt, quæ in universum hujus Urbis cœtum Ecclesia-
sticum sunt extantiora. Ex quo enim tempore B. *Dn.*
Franciscus Wolffius S. S. Th. D. & P. P. Ædis Marianæ
Pastor Primarius & Rev. Ministerii Director, ab Ham-
burgensibus ad Pastoratum Nicolaitanum vocatus,
Directorium Rev. Ministerii Rostochiensis ad nostrum
QVISTORPIUM, tanquam Pastorum Primariorum
Seniorem Ao. MDCXCVII. devolutum est. Eadem
sic fulgens dignitate, qua & Pater ipsius D. JOH.
QVISTORPIUS II. conspicuus fuit, omnium hujus
Urbis Ecclesiarum curam alacriter in se suscepit ac
molestias inde resultantes mascule sustinuit. Cujus
dignitatis dum meminit in *Rostochio suo Literato* B. D.
Andreas Daniel Habichorstius (ex quo plura quoad B.
vitæ curriculum desumpta sunt,) haud vanus extitit
augur, hæc adjiciens: *Imo ut noster simul Superin-*
tendentis Ecclesiarum Rostochiensium titulo, quo B. quoque
Avus ejus D. JOHANNES QVISTORPIUS I. Th. P. P.
& Pastor olim Marianus, maxime fuit conspicuus, ex me-
rito augeatur animus precamur: Siquidem Anno
MDCCLIII. Superintendentis titulo & honore insignitus est.
Ad quod eminentis officium jussu Serenissimi Principis,
DN. FRIDERICI WILHELMI
gl. record. opera v. B. D. *Joh. Petri Grunenbergii*, Theo-
logi, Consilarii & Superintendentis, Viri nunquam
apud nos intermorituri, solennissime inauguratus est,
Qualem se in hoc gesserit officio, omnibus & singulis

in hac urbe viventibus notissimum est. Reticere
tamen non possum, quod singulari studio purissimum
Religionis Exercitium in hac civitate conservare,
contra omnia secus sentientium molimina & con-
silia fortiter & intrepide, imo & feliciter adla-
boraverit. Quod vivente adhuc B. QUISTORPIO
inter merita ipsius jure meritoque retulit Dn. M.
Michael Lilienthal, in Acad. Regiomontana Regius
Alumnorum & Convictorii Inspector, Biblio-
thecæ Praefectus & Societatis Berolinensis Collega,
hodie quoque Ecclesiæ Cathedralis ibidem Diaconus,
quando in *Dissert. Epistol. Ao. 1789* qua purpuram Re-
ctoralem quinta vice demissam Nostro gratulatus est,
p. 30. & 31. sic scribit: *Nescio sane, quo fato factum sit,*
ut virus Papisticum Rostochium, illibatam adhuc virginem,
sub mellis sapore inescare aliquot jam vicibus contenderit.
Mox enim Jesuita gladio cinctus & Politici simulans habi-
tum, urbem, ut extremam unctionem egroto impertiret,
insepsit; mox illustrissima quaedam persona publicum religi-
onis exercitium Papais procurare annisa est; mox mercator
Pontificius jura civitatis sibi concedi flagitavit. Tua vero,
Vir DEI, vigilantia nunquam venenum hoc eum, quem
intendebat effectum, est consecutum, ad minimum in prima
statim evomitum est concoctione. Faxit Gratiოსissimi
Numen, ut ad finem usque mundi, Rostochi-
um nostrum virginitatem hancce suam fervet inte-
meratam; omnia vero consilia cadant, quæ eidem
vel minimam afferre maculam intendunt. Præter
hoc illustre Episcopalis vigilantia, prudentia & dex-
teritatis documentum & hoc notandum, quod omnes
hodie in vinea Rostochiensis laborantes seu Pastores
 fuerint, seu Archi-Diaconi, seu Diaconi, unico ex-
cepto

cepto, Sacrum munus à manu venerandi hujus Præfulis acceperint; quod etiam Summe Rev. Dn. D. *Niebenckio*, nec non Dn. *Danieli Manno*, isti ex Patria in Sueciam, huic ex Academia nostra in Patriam evocato contigit. Si reliqua Nostri præclare & salutriter gesta, quibus vel de Scholis urbicis, tam publica quam privatis, ut *Scholarcha*, vel etiam de cœtu suo Nicolaitano, ut Pastor, vel de privatis quibuscunque ut communis afflictorum Pater, excellenter meruit, recensere vellem, amplissima certe sese oblatura esset scribendi materia. Sed omnibus illis silentio prætermittis hoc non prætereundum esse autumo, quod, cum anno hujus Seculi octavo, Viri Excellentissimi, Consultissimus Dn. D. *Joachimus Henricus Sibrand*, & Experimentissimus Dn. D. *Dethardingius*, mecum consilium inirent de constituendo ærario quodam ad subveniendum Literatorum Viduis atque Pupillis, quod institutum à gloriosæ recordationis Principe, Sereuissimo **FRIDERICO WILHELMO** gratiosissime approbatum & confirmatum, in hunc usque diem per DEI gratiam feliciter cessit, QVISTORPIUS noster primus omnium fuerit, qui Collegio nostro accessit, idque pro viribus auxit atque promovit. Si quidem in hoc Collegio *Cassæ Viduarum Literatorum* semel *Administratoris* & alia vice *Assessoris* munere fidelissime functus est. Ad *statum B*, domesticum vel potius *Oeconomicum* quod attinet, primum Conjugium anno MDCLXXVII. contraxit cum MARGARETHA ELISABETHA BERKOVIA, Virgine jucundissima & rarissimarum virtutum decore Ornatissima, Viri quondam Amplissimi atque Præcellentissimi, Domini DANIELIS BERKOVII, primum judicii Provincialis

alis Mecklenburgici, postea Civitatis Rostochiensis
Proto-Notarii Integerrimi, tam praclaris eximisque
animi donibus instructi, ut vulgare in illo nihil, nil protri-
tum videretur (quo elogio B. Dn. D. Mullerus in Pro-
gram funebr. eum exornavit) filia. Ex qua nati
Fili hoc ordine se excipiunt JOHANNES DANIEL,
JOHANNES NICOLAUS, DANIEL, GEORGI-
US DANIEL, LAURENTIUS GODOFREDUS,
ultimoque partu gemelli, ex quibus alter necessitate
suadente, ab ipso Parente sacro baptismatis fonte tin-
ctus; alter vero à Dn. M. Weisso t. Diacono, foederali
Sacramento initiatus est; Ambo post susceptum bap-
tismum mox denati. Reliqui supra nominati, ex-
ceptis duobus, similiter vitam jam cum morte com-
mutarunt. Qui vero per DEI gratiam superstites
vivunt, sunt *Joh. Nicolaus* Philosoph. Magister Ful-
gidissimus, cui tantam Gratiae Divinae mensuram
ex sincero precamur affectu, ut ipsum propediem
Quartum Gvistorpium Theologum Academiae & Ec-
clesiae Rostochiensium gratulari queamus; & *Lau-
rentius Godofredus*, qui ab initio quidem studio juri-
dico se totum mancipaverat, dein vero, Parentibus
benevole annuentibus & consentientibus, mercaturae
operam dedit, cujus gratia Daniam Hollandiam &
Galliam peragravit, & sufficientem sibi ad hoc vi-
vendi genus peritiam aequae ac promptitudinem ex
divina benedictione acquisivit, usque dum ex Dania
nuperrime redux, accedente consilio & beneplacito
Venerandi Dn. Parentis, sibi desponsavit Nobilissi-
mam omnique virtutum genere fulgidissimam Vir-
ginem, *Annam Mariam Bergin*, Mercatoris hujus Ci-
vitat. Primarii & Florentissimi Filiam: Quibus
despon-

ails

despon-

desponsatis felix faustumque apprecamur conjugium. *Filie ex priori conjugio susceptæ hæ sunt:*
SOPHIA CATHARINA, in ipso juventutis flore mortalitati erepta. CATHARINA SOPHIA, Viro Maxime Reverendo ac Excellentissimo DN. ZACHARIÆ GRAPIO, æternæ memoriæ Theologo, nupta quidem, ab hoc vero Ao. 1706. per mortem divulsa, Eidem denuo ad cœleste consortium associata, cum & hic ante aliquot annos, magno equidem cum Academiæ hujus & totius Ecclesiæ Orthodoxæ detrimento, ad æterna gaudia translatus. Superstes tamen ex illa est nepos JOHANNES SAMUEL GRAPIUS, Paternam aliquando nobis, quod in votis nostris est, repræsentaturus faciem & indolem; BARBARA MARGARETHA, Nobilissimo DN. WALTHERO STEINIO, Mercatori apud nos longe Inclyto atque Ædis Nicolaitanæ Curatori Fidelissimo, in matrimonium collocata, jam vero unacum nepote dulcissimo JOHANNES LUCA cœlo reddita. Interea gavisus est QVISTORPIUS noster prioris matrimonii deliciis usque ad annum MDCXCII. quo dilectissima atque fidelissima thorsocia tristissimum ipsi vale dixit, Maritum suum in viduitatis statu summo cum mœrore relinquens. Ad secunda demum vota secundis omnino fatis transit anno MDCXCV. dum septimo Februarii Nobilissimam sibi Virginem ANNAM CHRISTINAM Penten / DN. HUGONIS Penten / S. Reg. Maj. Dan. & Norw. ad regimen per Holsatiam, dum viveret, Consilarii Intimi longe Splendidissimi ac Meritissimi,
D Filiam

Filiam natu majorem, prævia Sacerdotali benedictione, thori sui viduati sociam elegit, quam ipse Maritus Autori Rostochii Literati his quondam verbis commendavit, quod *virtuosa, maximeq; proba & perquam morigera sit.* Imo hanc Optimi Mariti elogio dignam fuisse, vicennalis Conjugii tempus, teste integra hac civitate, abunde comprobavit. Ex suavissimo hoc conjugio prognatos vidit noster, HUGONEM, HUGONEM THEODORUM & JOHANNEM ZACHARIAM, *Filios jucundissimos*, e quibus HUGO & JOHANNES ZACHARIAS jam pridem beatorum consortio illati sunt, HUGONE THEODORO adhuc superstite, faxit Supremum Numen quam diutissime, in Optimæ atque Virtuosissimæ Matris solatium ac totius QVISTORPIANÆ Familiæ splendorem & fulcimentum. *Filiam* quoque ex secunda Conjuge amplexari potuit blandam & amabilem, nempe ANNAM CHRISTINAM, cui benignissimum Numen clementissime prospiciat. Ceterum erga utramque Familiam ita se gessit B. Vir, ut non tantum probi Mariti sed & providi Patris semper impleverit partes, probe intelligens, illum Ecclesiæ JESU Christi cum fructu præesse haud posse, qui propriæ domus nullam habet curam. In reliqua vita & quotidiana cum aliis conversatione pium, gravem, suavem simul ac modestum semper se exhibuit. Si forte cuiquam vel à consiliis aut auxiliis esse potuit, quamcunque avide arripuit occasionem illi succurrendi. Inprimis Studiosi, quos tenuior

tenuior vivendi ratio ad angustias redegerat, in
domo ipsius non tantum mensam & pro se instru-
ctam, sed paratam quoque pecuniam aliaque vitæ
subsidia nullo non tempore inveniebant. Unde
Patrem suum se nunc amisisse gemebunda voce
queruntur. Imo! quotquot hunc Virum peni-
tius cognoverunt, uno omnes ore profitentur;
Academiam, Ecclesiam, Civitatem, Famili-
am, Cognatos, Agnatos, Amicos, Clientes,
magnam & vix recuperabilem Ejus jacturam fe-
cisse. Quenam vero mortis causa morbiqve
ratio fuerit, Præ-Nobilissimus atqve Experi-
entissimus DN. D. SCHAPERUS, Medicinæ
Practicus Solertissimus, h. m. recensuit.

*Quod morbum B. nostri attinet, tentabatur ille die 25.
Jul. Cephalalgia, anxietatibus præcordiorum, leviqve hor-
ripilatione & succedente tandem insigni Vertigine per ali-
quod temporis spatium, antequam me vocari jusserat,
quamvis sub spe quâ Eger nitebatur certissimâ, morbum
huncce mox à rigore suo esse remissurum, sed instabat per-
tinax agritudinis hujus malum certissimamqve sperantis
fiduciam dolendum in modum illudebat, Hinc B. noster
Quistorpius mea desiderans consilia sub primo statim ac-
cessu conyerebatur de Vertigine, sorsore ingenii, astu
satis magno cum appetitu prostrato, sapore in ore amari-
tante, quibus symptomatibus succedebat tandem spasmus
Capitis insignis. Et cum ex relatis mihi his circumstantiis
intelligerem, recidisse eum in pristinum morbum, quo, quâ
driennio circiter elapso per aliquot septimanas quidem con-
suetatus, per Dei gratiam, tamen consiliis Patru mei tan-*

dem liberatus, Verebar statim ne de vita sua periclitaretur Eger, quia omnes recidiva imprimis in hoc morbi genere periculosa existunt, nihilominus, omnem quam poteram, dabam operam, ut huic morbo recidivo convenientibus remediis resisterem, & quantum remediis eniti possem, divino illum succurrente auxilio exturbarem; Initio etiam huic meo subsidio non levia restitutionis à Recidiva indicia feliciter respondebant, verum inconstantia illa ex nervorum debilitate reddita & per nuperam recidivam graviter adaucta, restituenda sanitatis spem non modo ancipitem relinquebant, sed convulsionibus etiam supervenientibus, isque continuis illam, qua adhuc supererat, planè irritam reddebant; Et quamquam Convulsionones ista perpetua velut prodromi mortis proxima haud fallaces constanter respuerent Medicamenta fideliter adhibita & quidem ita, ut nullus inde ex voto communi sequeretur effectus, ad debellandum tamen reluctanter tam pertinaciter hunc adversarium Vir Pranobilissimus, Excellentissimus ac Experientissimus Dr. D. Dethardingius Professor Medicina & Anatomia in hac Alma longè Celeberrimus, Fautor estimatissimus non delassatum mecum consilium auxiliumq; in B. nostrum eà qua par fuit integritate contulit, sed prevaluerunt Arte nostra Medica in B. collata motus isti convulsivi, & accedente tandem, quem Carus mox excipiebat, Lethargo viribus B. nostrum gradatim exuerunt omnibus, & hac ratione morti pro dolor! non sine tristissima totius splendidissima familia, Academia & Ecclesia jactura die 9. Aug. luctuosissime tradiderunt. Interim, ne quis existimet, QVISTORPIUM nostrum vim morbi sentientem confestim à suis remississe

misisse laboribus atque occupationibus, sciendum, quod illo ipso vigesimo quinto Julii die, quo tot adversa experiebatur Symptomata, privatas suas scholas domesticas, in quibus *Historiam Ecclesiasticam* Auditoribus suis inculcabat, hora sexta vespertina, nequaquam neglexerit, licet antequam hora audiretur septima, Lectionem suam invitus abrumpere lectoque se commendare coactus fuerit. Sequenti luce, cum per aliqualem nocturnam quietem vires paulisper recuperasset, ita ut lectum relinquere posset, mox suas de Conventu ministeriali adornando aperuit cogitationes. Et quamvis omnes instarent domestici, ne domo sua exiret, præprimis suavissima & perquam sollicita Coniux cum liberis infelicem exitum ominantibus; siquidem tantæ non aderant vires, ut absque aliorum adjumento ire & circumambulare potuerit; à proposito tamen suo nequaquam dimoveri potuit, hinc per ædituum ad Rev. Ministerii confessum duci voluit, ast tanta cum virium suarum debilitatione, ut repetendæ domus ergo, vehiculo ipsi utendum fuerit. Ex hoc tempore vires magis magisque extenuabantur, & nihilominus suo fungebatur munere, quamdiu aliquæ restabant; hinc d. 27. Julii, cum templum frequentandi nullæ amplius adessent facultates, confitentes suos in privatis suis adibus absolvebat, & fidelis JESU CHRISTI servimunia exequabatur. Tandem cum animad-

mius

D 3

ver-

adverteret, nullam reconvalescendi spem hac
vice superesse, sexto mensis Augusti die,
sepositis omnibus aliis curis, unice beatam medi-
tatus est analysin, quare etiam DN. M. JA-
COBUM BURGMANNUM, suum in officio Ec-
clesiastico Cooperarium specialissimum & Græcæ
Linguae Professore Excellentissimum, ad se in-
vitari iussit, à quo debili & fere balbutiente lin-
gua peccatorum suorum absolutionem & S. Cæ-
næ porrectionem devote petiit. His sacris
peractis, ultimæ suæ horæ approximationem pa-
tienter expectavit, & si forte adstantes sciscita-
rentur, quo in statu esset? Hanc aliquoties
ipsis dedit responsionem: **GOTT** fähret mit
mir sänberlich. Atque sic omni in Christum
Salvatorem suum reposita fiducia, die IX. Au-
gusti, hora quinta matutina, inter lacrymas &
preces suorum, placide expiravit, ætatis suæ
anno sexagesimo quinto, officii Ecclesiastici
trigesimo nono, Professoratus vigesimo secun-
do & Superintendenturæ duodecimo. Quantum
vulnus denuo acceperit Ecclesia Orthodoxa, &
cum primis Academia nostra, calamitosissimis
hiscæ temporibus, quilibet, cui utriusque salus
curæ cordique est, & vel me tacente, ultro in-
telligit. Quis vero vulneribus nostris deplora-
tis manum admovebit? Tuam implora-
mus Altissime JEHOVAH! Tibique nostras
commendamus curas atque sollicitudines, Be-
nignissimum Numen! Miserere nostri, valde
enim

enim fumus attenuati. Respice vineam tuam
& fideles nobis concede cooperarios, qui do-
ctrina & vita cœtui tuo præire possint. Rege
etiam Divino tuo Spiritu illos, quibus Acade-
miæ nostræ cura incumbit, ut ocissime succur-
rant laboranti Facultati nostræ Theologicæ, ei-
demque reddant GRAPIOS ac QVISTORPIOS,
ne discentes in perpetuum Doctorum conquæ-
rantur defectum. Quos sussepturus es Gratio-
sissime DEUS in locum Collegarum nostrorum
ad cœlestem Academiam evocatorum, abun-
dantissima donorum tuorum imple mensura,
ut doloris atque mœroris sui oblivisci queat.
Academia Tua, cui per tot secula clementissi-
me prospexisti. Interim quiescant in pace Ve-
nerandi nostri QVISTORPII ossa, fruatur æ-
ternis gaudiis onerosi corporis vinculis exoluta
& ad beatorum sedes translata generosa ipsius
anima. Vivat in flore usque ad finem secu-
lorum Nobilissima QVISTORPIORUM Fami-
lia. Et quotquot in Academia supersunt Ve-
neranda Docentium Capita, diutissime servet
Divina Gratia. Interea ultimum à nobis pie-
tatis officium exigunt QVISTORPIANÆ EX-
UVIÆ, quod ut præstetis, Cives Academici,
in honorem Defuncti & solatium omnium Lu-
gentium, mea haud opus esse autumo adhor-
tatione. Novi, quanto in pretio apud Vos
fuerit vivus JOHANNES NICOLAUS QVI-
STORPIUS; Novi quam charus idem fuerit
Magis

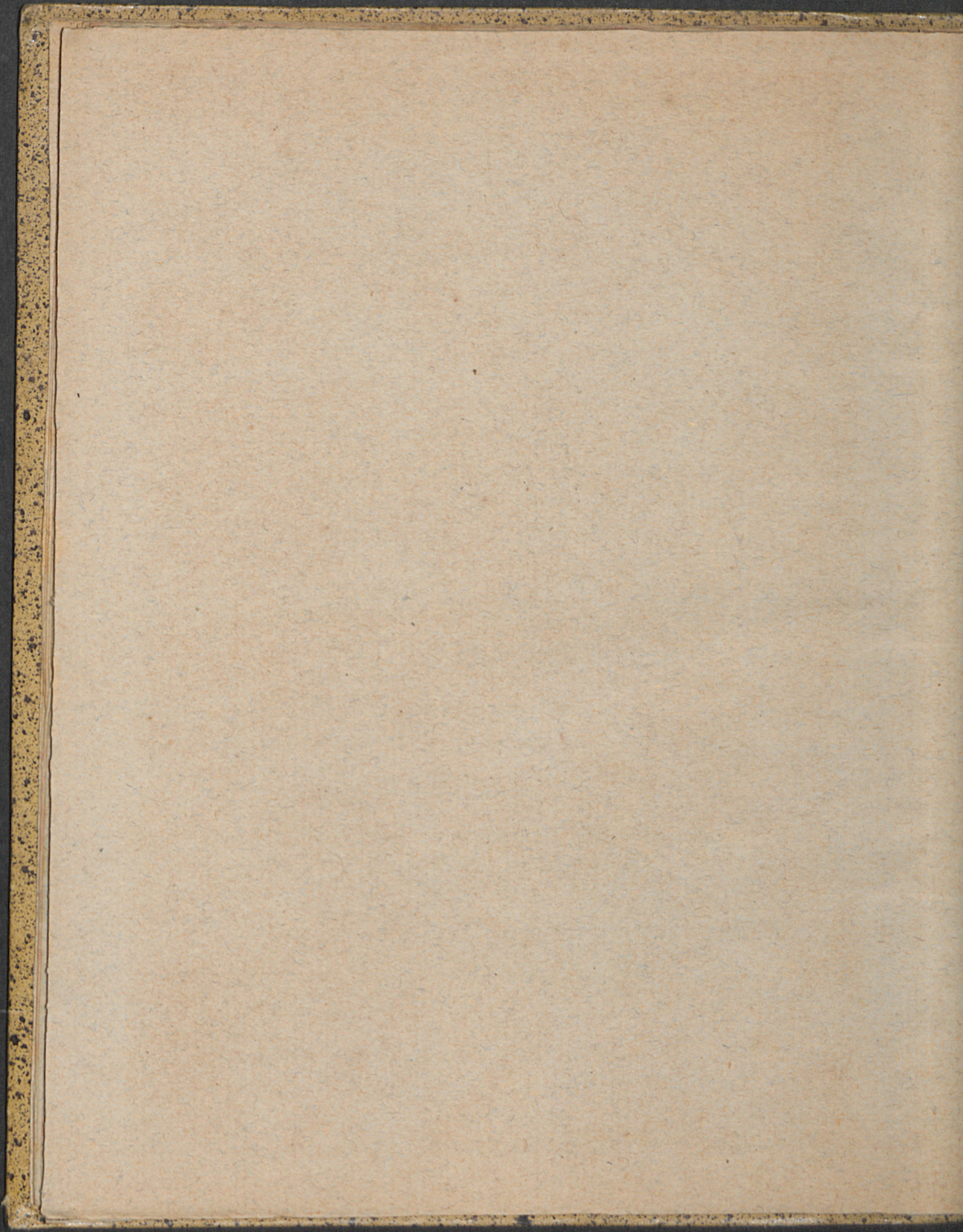
Magistratui Oppidano; Novi, quanti aestima-
tus fuerit à singulis Reyer. Ministerii Membris;
Novi, quanti eum fecerit cœtus Nicolaitanus;
Novi, quod ipsum dilexerit impensissime tota
nostra Civitas. Quilibet horum mortuo quo-
que QVISTORPIO suum testabitur affectum,
ergo & Cives Academici, penes quos maxima
semper fuit B. autoritas, suo non deerunt officio;
potius frequentes eundo exeqvias copiosa præsen-
tia deductionem funeris QUISTORPIANI ex-
ornabunt. Hoc unicum Vobis indicasse sufficiat:

*Conventum fieri in Æde Nicolai-
tana hora I. meridiana.*

Valete,

P.P. Sub Sigillo Univ. Rostoch.
d. 3. Sept. Ao. MDCCXV.

dicta Academia utiliter transacto, progressurus, in reditu *Heidelbergam* in-
viam; inde vero per *Coloniam* descen-
am, non modo *Ulrajectum* & *Lugdun-*
academias, sed & *Amstelodamum* aliasque
urbes visu dignas, magno cum sui e-
tavit. Cum dimidiam anni partem
transegerat & non solum ex quotidiana
conversacione, sed & rariorum librorum
status itidem Ecclesiastici aliarumque
rum sedula contemplatione, doctior
anno MDCLXXI. in Patriam rediit,
subsisteret, sed ut in aliam Germaniam
excurreret & adjacentia regna quoque
Anno itaque MDCLXXII. per mare
visurus ibidem Materteræ suæ filium
LEM FALCKIUM ad D. Catharinam
a quo omni cum benevolentia excep-
desiderii sui complementum, ut non
modo dicti, sed & filiorum ipsius, NA-
& JOHANNIS quotidiano consortio fru-
optatissimo. Ex quibus, cum JOHANNES
gratiam sit in vivis & apud Gedanensem
nere fungatur fidelissime dextrissimeque
PIANA Familia Ejusdem favorem &
sibi obnixis expetit precibus, certa
erga Posterum JOH. NICOLAI QUI-
dem continuaturum esse affectum, con-
ctum semper complexus est, tenerimum
nostrum est, *Cives Optimi*, ut cursum
Viatore nostro QVISTORPIO prosequen-
tribus Gedani exactis mensibus, *Regionem*

scribit

B

Copyright 4/1999 VxyMaster GmbH www.vxymaster.com

Vierfarbselector Standard - Euroskala Offset

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 W X Y

A B C D E F G H I J K L M N Focus O Balance Q R S T U

Academiam, in qua studiis per integrum plane annum cum dimidio vacavit, sicque præstantissimos sibi acquisivit Theologicæ scientiæ thesauros, ita tamen, ut pretiosum à vili probe discerneret, hoc spreto, illo vero retento. Domum hinc rediturus, per mare in Daniam trajecit, in hanc Academiam salutando, Theologorum virorum eruditionis laude fulgentium, obtinuit favorem. His enim orationibus & moribus præditus, tam atque existimatus, adeoque non solum in conversatione fructum, sed in oratione sic tam reverentem latere potuit, quod laud frustra totum sui emolumento, sibi que tantos comparatos, quibus & sibi & aliis eisdem ostentandi ingenii aut captantibus, sed ut studiorum suorum rationes reciperent, & docendo de die in diem, plura discerent, aut majora & validiora studiorum suorum fulcimenta caperet, modeste æque à Theologis atque Philosophis, quibus docendi munera in hac Academia t. t. concredita erant, petiit, ut sibi daretur venia privatim alios docendi & cum Commilitonibus disputandi: Qua impetrata, in utroque studiorum genere sedulum ac indefessum se exhibuit, magnaque industria se & alios docuit. Hisce exercitiis usque ad annum MDCLXXVI, strenue continuatis,

